

Brășov, 18 Ianuarie st. v.

În numărul de ieri am făcut
amintire de-o împărțire a fôiei
apponyiste din Pesta asupra mo-
tivelor, cari au contribuit în
împrejurările de față mai mult
la încheierea pactului național
în Boemia.

Sub titlul „pacea boemă și
ministrul- președinte unguresc”
„Budapester Tagblatt” dela 27 l. c.
publică în fruntea sa o correspon-
dență din Viena de următorul
cuprins:

„Se susține atât aici, cât și
în Ungaria, că pacea între Ger-
manii și Cehii Boemiei are a se
mulțami în parte mare inițiativei
corônei. Această părere este co-
rectă. Corôna în adevăr a inter-
venit pentru pace. Pote ca acesta
interveniție să nu corăspundă șa-
blônei strictu parlamentare — dăr
bôle extraordinare recer și medi-
camente extraordinare.

Motivele cari au datu privile-
giu la acesta intervenție suntu fôrte
apropiate de vederea aceluia, care
are ochi. D-lu Dr. Eduard Gregr
a vorbitu, se dice, despre conside-
rațiunî față cu situațiua internațională,
cari au fostu decisive pentru inau-
gurarea operei de împăcare. Acesta
nu se pôte dovedi, se pôte însă
afirma, și orî și cine va găsi cu
cale, decă și considerațiunî de na-
tură internațională au contribuitu
la realizarea pactului. În politică
nu există isolare, factorii la apa-
rență cei mai depărtați influențază
unii asupra altora. Nisce lupte în-
tre indianii din Nordamerica au
contribuitu de a ațița răboiul de
șapte ani și lancea unui Zulu-Cafri
a întemeiatu pôte pentru totdeuna
republica în Franca — în politică
nu există nimic departatu, tôte
se ținu lanțu, tôte se atingă și la
tôte trebuie să se aibă totu în ve-
dere.

Astăzi avu ocașiunea de a
vorbi c'unu bărbatu de statū de
frunte din Austria. Elu face parte
din acei bărbati, despre cari a
dîșu Thiers, că eventualu mai punu
prețu pe aceea, de-a fi fostu mi-
nistri, dăr nu pe aceea de-a deveni
ministri. Vorbirămū impreună
despre împăcare și despre ceea ce
stă în legătură cu ea.

„Mă miru” dîșe omulū meu „că
nu ați cunoscutu îndată, că și con-
siderațiunî față cu jurstările în Un-
garia au contribuitu la evenimentele
de aici. Nu ca și cum acestearūta în
legătură cu dreptulū publicu, dăr
o legătură materială există între
ele. Așa cum suntu ađi lucrurile
în Ungaria nu mai potū rămăne.
Sistemulū lui Bach a avutū unū în-
țelesu, sistemulū lui Schmerling,
care a urmăritu scopurile lui Bach
cu alte mijloce, n'a avutū înțelesu.
Tocmai așa n'are nici unū înțel-
lesu sistemulū lui Tisza.”

„Pôte cineva să înțelgă punc-
tulū de vedere alū lui Ludovicu
Kossuth, și decă nu'lū aprobă (și
eu nu'lū aprobū), pôte să înțelgă
punctulū de vedere alū „diploma-
ților ungru” dela 1866—67 ca
Majlath, Vay, Szécsen, tôte aceste
avēu capū și piciorē, sistemulū
lui Tisza este curatulū nonsensu.
Nu-i imputū lipsă de logică, căci
în politica practică trebuie să fie
omulū câte odată nelogicu, dăr
ii lipsesce consecuența interioră.
Elu este în interiorulū sēu neade-
veratū și așa e și sistemulū sēu.
Așa nu scie omulū niciodatū unde
stă elū, unde stă statulū, câte-o-
dată își vine a crede că va trece
peste 14 Aprilie 1849, după aceea
veđi că se dă înderētū după 20
Octomvre 1860 și totdeuna și una
și alta este nejustificată... Nu in-
teresulū statului, ci remănera lui
la putere e scopulū principalū alū
lui Tisza”....

Și asemenea lucruri nu-i potū
conveni corônei pentru durată. D-l
Tisza nu numai că a risipitū mi-
liône, dăr a luatū cu dece ani prea
târđiu regularea financelor în mână
totu așa a făcutu și cu reforma
administrativă. Dăr nu e trēba
corônei, ei e trēba țerei, a parla-
mentului și a opiniunî publice de
a aduce lămurire. Vocea țerei tre-
buie să-i strige ministrului unū:
până aici și mai departe nu, și a-
tunc va fi trēba corônei de a da
espresione în fapte sēmțământului
țerei. Dăr acesta nu-o pôte decătū
avēndū mâna liberă. Crise în Aus-
tria și în Ungaria totodată nu suntū
permise.”

„Pe câtū timpū se putea nasce
în Viena o crisă peste nopte, tre-
buia să se impedece isbucnirea
crisei în Budapesta, acuma după
ce s'au asiguratū în Viena vedū
unū semnū, că au voitū să facă
mână liberă, pentru ca în casū când
opiniua publică ar provoca o crisă
în Ungaria, să pôtă întēpina cu
tăriua situațiua. Acesta e părerea
mea și credū, că în cursulū anu-
lui acestuia evenimentele imi vorū
da dreptate. Nu vorū provoca
schimbarea în Ungaria, dăr decă
va veni, ea va putē să afle espre-
siune practică, căci cei din Viena
au mână liberă.”

Din aceste destăinuirī ale bār-
batului de statū austriacu își pôte
trage fiecare factorū din aceste
țeri consecențele sale.

DIN AFARĂ.

Apeluri electorale în Germania.

În vederea alegerilorū dietale, ce
s'apropie, partidele politice din Germania
și-au publicatū apelurile electorale. Ape-
lulū publicatū în „Kreuzzeitung” vor-
besce de necazurile agricultorilorū și
micilorū industriași, de rēulū secerisū, de
grelele probleme, ce suntū de resolutū,

de pericolele, ce amenință. Apoi se dice
în elū:

„În mijloculū unorū națiunî, care
ni-suntū dușmane și neincređetore, Ger-
mania e silită să aștepte puternicū inar-
mată momentulū, în care are să și aperse
cu armele independența și unitatea sa.
Mișcarea socială democratică, care în
țelurile ei ultime caută a nimici tôte
bazele ordinei nōstre actuale de statū
ori sociale, care în unire cu revoluțio-
narii tuturorū țerilorū nisuesce a face
republica socială, face să ne tememū de
grele șguduirī ale raporturilor nōstre
de statū și economice. E decī datoriu
tutororū conservatorilorū a interveni cu
totū devotamentulū pentru bazele vieții
nōstre de statū — biserică, monarhiă, fa-
miliă — pentru păstrarea și apărarea
moravurilorū și unității nōstre națio-
nale” etc.

Apelulū liberalilorū naționali vorbesce
despre evitarea conflictelorū nefolositoare
între partide și guvernū, despre incuvi-
ințarea mijlocelorū neapăratū de lipsă
posițiunî de putere a imperiului, despre
esecutarea reformelorū sociale, menținân-
du-se tôte intocmirile liberale și drep-
turile esistente ale poporului. Acestă pro-
blemă și-a îndeplinit' o parlamentulū până
acum, evitândū în același timpū în fața
situațiunii celei periculoșe unū conflictū
militarū în afară și întărindū puterea
armată a imperiului pe uscatū și pe apă.
Parlamentulū s'a îngrijitū de lucrătorii
bētrāni și invalidi. Mai departe se dice în
apelū:

„Unū adevăratū pericolū amenință
imperiulū numai din partea contrarilorū
aliați, cari potū numai să nege, er nu să
creeze ceva comunū. În contra vijeliei
ce s'apropie din partea acestora, trebuie
să se unescă tôte partidele, fiă liberale
ori conservatōre, care voescū unū gu-
vernū tare, dreptū, binevoitorū. Viitorulū
parlamentū are să resolve mari probleme,
precum terminarea reformei sociale și a
legilorū pentru ocrotirea lucrătorilorū.
Datoria partidei e d'a ocroti statulū și
ordinea de dreptū în contra nisuințelorū

FOILETONULŪ „GAZETEI TRANSILVANIEI”.

(8) LINIȘTEA CASEI.

Romanū, de I. C. Panțu.

V.

Mitică rămase acasă, ea să și vadă de afaceri.
cum dicea elū. Era în neastēpērū și din când în
când privia pe ferēstră, er mai pe urmă eși în ciar-
daculū caselorū sale boeresf și se uita prin curte, și
în fine întorcēndu-se în odaiă, se aruncă pe o sofa
și fuma într'una. Într'aceua întră în odaiă la elū
Veta, frumșica fată din casă, și întrebă pe stăpānulū
sēu, ce poftesce.

„O cafea, Veto, subțirică, cu caimacū, dăr iute!”
dîșe Mitică și se uita la ea cu nisce ochi scānteiatōri.

Veta eși și în scurtă vreme se întorse cu ca-
fēua. Mitică terminase țigareta și și făcū alta, și pe
când Veta se apropia încetū aducēndū tava cu ca-
fēua, Mitică se ridică de pe sofa și i eși spre întēp-
nare.

„Ce frumșică ești ađi, Veto”, grāi Mitică atin-
gēndū i delicatū bārba.

„O să rēstornū cafēua, boerule”, dîșe încetinelū
Veta și cu unū zimbetū copilărescū se uita pe sub
sprincene la Mitică.

„Nu i nimica, Veto, căci drăguță mai ești astāđi.
Pune cafēua pe mesciōră și șeđi lângă mine.”

Veta puse cafēua pe masă și, după ce se mai

codi puținū, se puse pe unū scaunū, er Mitică sta pe
sofa lângă mesciōră.

„Scii, că mie'mi place coconulū Iorgu?” grāi
Veta domolū. „Ți spunū dreptū, cocōne Mitică, că
nu înțelgū de ce domnișōrei Olga nu i place!”

„Ei, lasă Veto, tu nu înțelgū cum suntū omenii
de orașū. Iorgu este băiatū cu viitorū și i place și
Olgei. Dăr să și spunū ceva”, dîșe Mitică și se plecă
pe sofa, așa că ajunsse cu capulū de totū aproape lângă
Veta. „Scii ce am visatū astā nōpte?... Par'că erai
îmbrăcată cocōnă... Ce frumșică ești tu, Veto, ce
drăguță fată! Dăr încă când te voiū îmbrăca în haine
mai de ceva, după cum am visatū eu, atunci să
veđi...”

Dicēndū aceste vorbe, se apropiă de ea și i apucă
māna în māna sa. Dăr de-odată sări de pe sofa, ca
și cum l'ar fi mușcatū ceva, și rămase în piciorē, în-
naintea Vetei, și mai apoi se întorse încetinelū de
totū erāși lângă sofa.

„Ce ai, boerule?” grāi Veta speriată, cređēndū
că i-s'a făcutū rēu, er Mitică, după ce se reculesse, se
apropiă din nou de Veta, îi apucă mārgelele dela
gātū, și luāndū în mână unū inelū, celū aveea ea pe
mārgele, se uita cu de-amēruntulū la elū, o privi pe
Veta cu spaimă în față și o întrebă apăsātū:

„De unde ai inelulū acesta?”

Veta rămase buimăcită, dăr în scurtă vreme își
veni în fire și vorbi curagiōsă:

„Dela tată-meu am inelulū!”

Mitică își puse drēpta la frunte, er cu stānga

cāuta a se sprijini de mesciōra, unde pusese Veta ca-
fēua. Era așa de galbinū și vocea îi tremura, de
aceua nu vorbi multă vreme. Inelulū ilū cunoscu, er
alū lui, era inelulū pe care îl dase mamă-sa, când
se afla pe patulū de mōrte, era inelulū, pe care îl
purta și bunică-sa și despre care se vorbise în fa-
miliă, că e bine s'lu porți în degetū de cāteori ai
să mārți sēu să însori pe cineva. Acestū inelū se
perduse de 18 ani de țile și nu'lū veduse de atāta
amarū de timpū, cu tôte aceste iute ilū cunoscu și
într'unū minutū îi veni în minte totū trecutulū sēu;
iși aduse aminte de mamă-sa, de povețele ce i-le-a
datū și de vorbele ce i-le-a dîșu pe patulū de mōrte,
când i-a pusū lui inelulū în degetū. Era emoționatū
Mitică și nici n'aveea curajulū să mai vorbescă despre
inelū, nu voia să afle deocamdată despre întēmplarea,
care a adusū acestū inelū la Veta și astfelū buimă-
cită a rămāsū sērmanulū boerū multă vreme.

Veta sta speriată și se uita mirāndu-se la stă-
pānulū ei.

„Boerule, ia puținică apă, și-s'a făcutū rēu,
căci te vedū, că ești cam turburatū!”

Mitică bēu puțină apă, se șterse cu batista pe
frunte și, privindū lungū la Veta și aducēndū și aminte
de vorbele multora, cari spuneau, că acēstă fată i-ar
sēmēna lui fôrte multū, îl apucāră nisce ferbințeli
la capū.

„Veto”, grāi în fine Mitică, „Veto, spune'mi, de
unde ai tu acestū inelū?”

de răsturnare ale democrației sociale și d'a acorda guvernelor mijloacele de putere în adevăr neapărat de lipsă. Partida va urma și mai departe politica esternă a cancelarului, căruia are a i-se mulțami susținerea păcii, și a puternică garanția a acesteia, strinsa alianță cu Austria și cu Italia etc.

Cum vedem, amândouă partidele, cea conservatoare și cea liberală națională, vor lupta în contra democrațiilor sociale.

Rusia și protectoratul italian în Abisinia.

„Pol. Corr.“ aduce știrea, că Rusia s'a declarat, că ea totdeauna a fost contrară din punct de vedere moral și politic protectoratului italian în Abisinia. Din punct de vedere moral, pentru că se vatămă prin această cultul religios în Abisinia, er politic fiind-că Rusia nu voesc ca Abisinia să fiă socotită în categoria statelor Negrilor. Pentru acestea Rusia ține de neadmisibilă împrejurarea, ca Abisinia să ajungă sub protectoratul Italiei.

„Pol. Corr.“ mai spune, că nu este adevărată aserțiunea, că raporturile dintre Rusia și Franca s'ar fi răcitură și adecă din cauza, că Rusia n'ar voi să ia în cestiunea abisiniană o atitudine mai ostilă decât Franca.

Intră Franca și Rusia nu există nici un pact, ăce „Pol. Corr.“, și ambele au mână liberă în cestiunile politice generale. Invoile lor ascunse din contră sunt puse pe base cu multă mai solide și mai însemnate, decât ca din cauze de-a doua mână să ajungă la neînțelegeri. Opinia publică rusescă încheie numita fôia, pôte să pretindă așa ceva, ăce asta nu se va întâmpla.

Serbi și Muntenegreni.

De-unu timp încôce prietnia sêrbomuntenegrenă se dă totu mai mult pe față. Seimă cu cătă căldură și bunăvoință au fost primii emigranții Muntenegreni de cătră Serbia. Dreptu mulțămită pentru această căldură primire se scrie din Belgrad, că ministrul de esterne alu celui mai bun prietinu alu Țarului merge la Belgrad ca să esprime regenței sêrbesci numele principelui și a guvernului muntenegrenu sincerile mulțămite pentru iubirea ospitală, ce au manifestat'o cei din Serbia față cu emigranții muntenegreni. În faptul acesta politicii sêrbi vedu încredințarea dată de principele Nichita, că ănu aspiră la tronul Serbiei. Opoziționalii sêrbi au răspândit faima, că ministrul muntenegrenu călătorește la Belgrad cu scopul ca să încheie o alianță ofensivă-defensivă cu Serbia. Asta'ar fi voia Rusiei și Rusia pôte să o facă.

Pregătiri de răboiu în Serbia.

„Male Novine“ din Belgrad a adus

știrea, că guvernul sêrbesc face pregătiri de răboiu în contra Bulgariei. Ministrul de răboiu a dat poruncă să se fortifice Zajcar și în 26 Ianuarie s'era s'a ținut unu consiliu de miniștri sub președința regenților, în care s'a hotărît mobilizarea armatei sêrbesci și convocarea Scupcinei, ca să voteze unu creditu estraordinaru de 10 milioane dinari pentru înarmarea și echiparea trupelor, deăce guvernul sêrbesc a aflat, că Bulgaria concentrează trupe la granița Serbiei. În cercurile guvernului nu se vorbește încă nimic despre astfel de pregătiri, deși de altă parte e adevărat, precum spune o telegramă din Belgrad, că deja de mai înainte s'au ocupat cercurile militare cu fortificări la granița bulgară și cu construirea de forturi de închidere a trecătorilor. De altminte e posibil, că nascere la aceste șgomote alarmătoare a datu convocarea tuturor profesiștilor domiciliati în Belgrad, din chemarea ăntăia, la instrucția militară pe timpu de 15 zile.

SCRILE ȚILEI.

Versări de apă. În urma timpului môle, Someșul a crescut așa, că a eșit pe alocurea din albiă. Cercul Almașului e inundat, în multe comune s'au pricinuit mari pagube. Pe distanța Teuș—Arad a fost o ruptură de nori, care a pricinuit pagube mari și a vătămă podul dintre stațiunile Conop și Berzova, încâtu comunicația trenului de marfă a trebuit să fiă sistată, er comunicația celorlalte trenuri să se facă prin scoborire și prin trecerea podului pe jos. — În Oradea-mare au fost inundate câteva strade de două văi așa, că din mai multe case locuitorii au trebuit să se fiă mutați.

Se scrie din Deva, că în urma mai multor ploii din noptea din Joia trecută valea ce curge între Orăștia și Simeria s'a revărsat peste hotaru și a ajuns până a trece peste linia ferată, din care causă trenul dela Clușiu-Deva a sosit aci o întârziere de 5 ore. Apa a făcutu mari pagube și în apropierea Devei pe unde înălțimea ei dela suprafața era de 24—26 milim., lucru ce de multu nu s'a pomenit. Mari pagube a făcutu apa și în părțile Zelăului, Șimleului, și în Bistrița, unde apa a intrat cu mare iufelă în oraș. Apa avea o înălțime de 1 metru pe strade.

Trecătorile nu se fortifică. În ădiarele străine s'a publicat știrea, că ministrul comunu de răboiu are intențiunea să fortifice trecătorile Carpaților ardeleni și pentru acesta să cêră delegașionilor unu creditu. Precum spune

„N. Fr. Presse“, în cercurile instruite nu se știe nimic despre o astfel de intențiune. Înainte cu cătva timp s'au lucrât la acele trecători fortificări pasagere, și nu există nici intențiunea, nici necesitatea, d'a face mai multă decât atăta.

Diplomă lui Kossuth. „Patrioții“ unguri din Zelau au ales pe Kossuth cătătenu de onore, ăce fiindcă asta nu era destul, au hotărît să i trimită și o diplomă. În această diplomă își pôte închipui ori și cine, cum va fi glorificat „marele martir“ alu națiunei maghiare. Diploma este pregătită de profesorul de desemn Versényi Gábor, dela preparandia de acolo.

Legea pentru honveđi, după cum spunu ădiarele unguresci, se va lua la dezbateri îndată după încheierea discușionilor asupra bugetelor. Proiectul este cerut cu multă insistență de opozișia și ministrul Fejérvári a și promis, că-l va depune pe biuroulu camerei.

Conferință literară. Duminecă în 14 Ianuarie, d. A. D. Xenopolu a vorbit în sala universității din Iași despre „Ideia romană în desvoltarea poporului român“.

Conflictu de graniță. Precum se comunică din Belgrad, s'a constatat prin autoritate, că primarul Cvoric din Losenica a impușcat asupra lucrătorilor, cari regulă Drina, și că două glonțe au cădutu nemijlocit în apropierea lucrătorilor ameninșati. S'au început în această privință tractări pe cale diplomatică.

Bola de gură și de unghii. În 20 Ianuarie erau bolnave de această bolă: în Casholtu 6, în Roșia 25 de vite.

Otrăvire. În Nou (care?) o femeie, la îndemnul alteia, și-a fiert o băutură din sêmență de ciurma fetii (o plantă), ca să se vindece de o bolă. Bëndu pre multu din această zêmă, s'a otrăvit și a murit.

Foc. În Roșia au suferit pagube prin foc: Ioh. Gierlich și Mich. Sonntag de 1750 fl., Dumitru Simionu de 50 fl. Pe delul Valea-lupa au ars casa (nelocuită) și șura locuitorului din Sibielu Petru Apolțanu, pricinuindu-i-se o pagubă de 300 fl.

Trahoma. La 20 Ianuarie erau în Oprea-Cârțișora 29, în Streja-Cârțișora 22, în Arpașulu de sus 35 bolnavi de ochi.

Protocolul pactării dintre Cehii și Germanii boemi.

La invitarea ministrului președinte austriac Taaffe, s'au ținut dela 4 până la 19 Ianuarie n. 1890 conferințele dintre Cehii și Germanii boemi, în localul presidiului consiliului de miniștri din Viena, la care au luat parte: ministrul președinte Taaffe, ministrul Prazak, ministrul de culte și instrucțiune Gautsch, ministrul de comerț Bacquehem, ministrul de justiție Schönborn, apoi contele Clam-Martinitz, Hermann Hallwich, Frideric Karl Kinsky, prințul George Lobkovitz, Karl Matusch, Ernst Plener, Ladislau Rieger, Max Scharfschmidt, Ludovic Schlesinger, Franz Schmeykal, prințul Alecsandru Schönbürg, Iosef Oswald Thun și Otto-kar Zeithammer.

Membrii conferinșii au ajuns în 14 ședințe la următoarele învoielii, la care a consimțit și guvernul c. r.:

I.

Compunerea și întocmirea consiliului școlar alu țerei.

Consiliulu școlar alu țerei pentru Boemia să se compună în viitor: 1) Din șeful țerei șeu locuitorulu designat de elu ca președinte; 2) din șese deputati aleși de comitetulu țerei din tre cari trei trebuie să fiă de naționalitate germană, trei de naționalitate boemă (cehă); se pôte alege toți aceia, cari sunt apți de a fi aleși în dietă; 3) din referenșii pentru afacerile școlare, administrative și economice; 4) din inspectorii de școlă ai țerei; 5) din doi reprezentanți ai capitalei Praga, dintre cari unul trebuie să fiă germanu, celalaltu boemu; 6) din doi preoți catolici, unul evangelic și unul de legea israelită; 7) din patru membri ai corpului învêțătoreșcu, din tre cari câte doi trebuie să aparțină naționalității germane și boeme.

Dintre membrii amintiți sub trei și patru numai șese membri au votu decisiv și adecă numai aceia, pe cari ii designă din casu în casu președintele. Acestu consiliu școlar alu țerei se va compune din două secșiuni, cari între marginile cercului lor de activitate vor lua hotăriri de sine stătătoare. Uneia din aceste secșiuni i-se voru increde afacerile districtelor școlare germane, er celelalte afacerile districtelor boeme.

Tôte afacerile, cari sunt comune tuturor școlilor Boemiei, precum și înfiinșarea așa numitelor școle ale minorității, sunt rezervate ședinșilor plene. După înfiinșarea lor afacerile școlilor minorității voru preda

Veta încep să plângă și lacrimile ei curgeau vale pe obrazu. Unu oftatu îi înșoși plânsulu și, acoperindu'și fața cu mânil, se întorse cătră ferestru.

„Este dela mamă-mea, boerule, și mamă-mea mi-a datu acestu inel blăștând pe tatăl meu, dela care i-a rămasu“.

Mitică încep să și plimbe mânil prin pêrul șeu suru, er fața lui se roși deodată, căci totu sângele i-se suise în capu. Elu nu mai întrebă nimic, er Veta își curmă plânsulu și cu o nervositate nespusă încep să istorisescă tôte relașii sale.

„Pe mamă-mea o chema Teresia. Ea venise de dincolo ca cusătoreșă în Bucuresci și, hrânindu-se cu acul, s'a măritat cu unu boer bogat, și stamă cu toșii, după cum spunea mama, în strada Mogoșoe, cum mergi cătră șosea. Eu n'am cunoscutu pe tatăl meu, căci, Dumneșeu se lă erte, a murit, după cum spunea mama, încă până nu mă nascusem. Mamă-mea a rămasu în cea mai mare săracă și, când m'a avut pe mine, imi spunea adesea, blăștându cêșulu, că a eșit din casa părintescă, că era la o prietină a ei în mahală. Trăese și adă acea pretină a mamei, care a ajutat'o în timpul bolii, er eu „după ce m'am măritu, am intrat ca servitôre.“

„Pe țata Lina, căci așa o chema pe prietina mamei, o socotescă ca mamă căci n'am pe nimeni în lumea această, și tocmai de aceea am venit la moșă, pentru ca eu o simbră mai bună să o potu

ajuta și pe ea, să mă scapă mai repede de cea datoriă, ce țiu fôrte multu să o plătescu înapoi. Mama m'a rugat, când a murit, să nu mă despartu tôte viața mea de țata Lina. Mi-aducă aminte, boerule, că biata mama a suferit, doi ani de zile, de cele mai grozave dureri, mi-aducă aminte; cum îngrija țata Lina de dênșă și mai pe urmă, fiindcă nici țata Lina nu era mai mult decât o spălătoreșă, a dus'o în spitalu, unde după o jumătate de anu a răposat.“

Veta își șterse lacrimile, ce isvorau din ochii ei oboșiți, și se uita la stăpânulu șeu.

Mitică rămase ca trăsnișă și n'avea puterea nici să trimită pe Veta dela sine, nici să plece elu însuși.

Elu se convinse, că Veta este chiar fata lui. O deprimare și o slăbiciune îl cuprinsese, încâtu îi venia să se sugrume, căci această întempleră îl lovise ca unu trăsnetu din senin.

„Așa, boerule,“ continuă Veta nervoșă, „am ajuns și eu și mama în cea mai grozavă miserie. Mi-aducă aminte, că de multe-ori biata mamă imi da povete să fiu cu minte, și mi spunea ca să știu, că țata-meu a fost de neam bun, ăce totdeauna ăceia plângend: „S'a dusu p'aci încolo și m'a năpus-tit cu tine, și când mă cugetu, că eu sunt pe môrte și te lasu singur în această lume, mi-se sfășie inima, și parcă nu potu muri.“ Așa ăceia mama, și în durerea ei nemărginită blăștă pe tatăl meu. Of, cătu aș fi fost eu de fericit, ăce ar fi trăit biata

mamă, ăce bola și suferinșele ei i-au năpăditu sufletulu și șermana cu amărăciunea, că mă lasă pe mine singur în lume, a închis ochii și a fostu îngropat în cimitir în locul celor săraci. Noi n'am fostu ômeni săraci, după cum imi spunea mama, ăce țata-meu, făcend o călătôrie mai mare, a perdut toți banii și a lăsat'o pe biata mama nefericită. Atăta știu despre țata și mai multu nimic, și știu încă, și știe și țata Lina, că pe când mama trăgea să môră, a scos din sinu acestu inel, pe care îl purta legat cu unu lăncșor, ce îl am în lădița mea, și mi-l'a datu spuindu'mi, că ea însași l'a luat, căci n'a vrut să i-l dea țata-meu, și mi-a ășu ca să lă păstrezu cătu voi trăi și să țiu minte, că am avut și eu părinți, și să nu uitu nici-odată de-a blăștă pe țata-meu.“

Acu se opri puțin Veta cu vorba și mai pe urmă, uitându-se cu jale la Mitică, continuă:

„Asta însă n'am făcut'o, pentru-că eu nu am cunoscutu pe țata-meu.“

După ce a spus acestea, Veta a răsufletu ceva mai lung și a rămasu uitându-se la stăpânulu șeu, er mai apoi, smulgendui mârgelele dela gât, luă inelulu în palmă, merse lângă Mitică și ășe:

„Inelulu acesta mi-l'a datu, și acestu inel îl am ca moștenire.“

Mitică tresări, unu tremuru îl cuprinsese și și acoperi fața.

după limba de propunere secțiunilor respective.

II.

Școale ale minorităților.

Legea școlară pentru Boemia dela 19 Februarie 1870 (L. G. Bl. Nr. 22) este a se modifica astfel, ca la § 1 alu aceste legi să se facă următorul adaus:

„Dacă în comune școlare cu populațiune germană și boemă, în care există școle populare publice și generale numai cu limba de propunere germană, sau numai cu limba de propunere boemă, se simte trebuința de instrucțiune și în a doua limbă a țerei, atunci acestei trebuințe este a se satisface prin înființarea de școle populare de sine stătătoare publice generale cu această limbă de propunere (școale ale minorităților.)

Acastă trebuința este privită ca constatată în următoarele casuri:

1) Dacă sunt mai mulți decât 40 de copii obligați la școlă, ai cărora părinți aparțin naționalității respective, cari în cercul școlar alu comunei locuiesc cel puțin de cinci ani și cari cer ca copiii lor să fie instruiți în limba naționalităților lor.

2) Dacă sunt în comună mai mult decât 80 de copii obligați la școlă, ai căror părinți aparțin naționalității respective, locuiesc în cercul școlar alu comunei cel puțin de trei ani și pretind instruirea copiilor lor în limba propriei naționalități.

Naționalitatea este a se dovedi în mod oficial și adecă prin mărturisire în scris.

În legea țerei dela 24 Februarie 1873 (L. G. Bl. Nr. 16) este a se face un adaus la locu potrivit, de următorul cuprins:

„Cheltuelile în plus ce trebuie să le facă comuna școlară prin înființarea și existența școlilor cu a doua limbă a țerei, ca limbă de propunere, (școale ale minorităților) se rebonifică comunei școlare din fondurile țerei. Acăsta are valoare și pentru școlile minorităților înființate înainte de intrarea în vigoare a acestei legi, decât corespund condițiilor stabilite pentru înființarea acestor școle.“

III.

Despre reorganizarea consiliului de cultură alu țerei pentru regatul Boemiei.

1. Consiliul de cultură alu țerei se compune: 1) dintr'o secțiune boemă; 2) dintr'o secțiune germană, și 3) dintr'unu colegiu presidialu pentru afaceri comune.

2. Fiă-care din secțiunile ad 1) și 2) a aliniei premergătoare constă dintr'o adunare de delegați și dintr'unu comitetu de secțiune.

3. Aceste adunări de delegați, respective comitete de secțiuni, se îngri-

jesco în cercul lor de activitate, separat și de sine stătător, de acele afaceri cari până acuma au fost încredințate consiliului de cultură alu țerei și comitetului său, încâtu adecă aceste afaceri nu cadu în resortul colegiului presidialu.

4. Fiă-care secțiune are biurul ei propriu, care trebuie să fie în locul deosebitu, ea își numesce funcționarii săi, de cari se țin și învățătorii ambulanți, și exercită puterea disciplinară asupra lor.

5. Cele două adunări de delegați se compun din reprezentanții aleși ai reuniunilor de agricultură. Reuniunile fiăcărui district judecătorescu alegu la olată câte unu reprezentant, și adecă pentru aceea adunare de delegați, care corespunde naționalității districtului. Dacă într'unu district mixtu există numai o reuniune, atunci acăsta își alege adunarea de delegați, în care vré să-și trimită reprezentantul său. La casu când într'unu asemenea district există mai multe reuniuni, în privința națională separate, fiă-cărei grupe îi compete de-a alege unu reprezentant pentru adunarea de delegați, ce corespunde naționalității sale. Dacă teritoriul unei reuniuni de agricultură se estinde peste două sau mai multe districte judecătorești, atunci elu are a-și exercita dreptul electoralu în cercul în care se află cu sediul.

6. Dreptul electoralu alu reuniunilor de agricultură și exercitarea lui se va regula printr'o deosebită lege electorala.

7. Președintele consiliului de cultură alu țerei se numesce de cătră Maiestatea Sa și portă presidiul în colegiul presidialu, în adunările delegaților și în comitetele secțiunilor.

8. Comitetele secțiunilor se compun: 1) Din președintele de cultură al țerei numitu de Maiestatea Sa; 2) dintr'unu reprezentant alu guvernului; 3) dintr'unu asesor alu comitetului țerei; 4) din doi specialiști ce sunt a se numi de cătră ministeriul de agricultură; 5) din doi specialiști ce se numesce de cătră comitetul țerei; 6) din 23 membri aleși de respectivele adunări de delegați (Va urma).

Correspondența „Gaz. Trans.“

De lângă Turțu, 22 Ianuarie 1890.

Onorată Redacțiune! Permiteți-mi să Vă împărtășescu cu privire la afacerea din Turțu următoarele:

Cu data 12 Martie 1883 amăritul și neputinciosul preotă pensionat din Turțu, Demetriu Kerekes, înaintă o petiție la d-lu parochu alu Turțului, Danilă Napoianu, cerendă ca acăsta să-și facă milă de slăbiciunile și miseria în care se

află și să se îndure alu primi lângă sine ca capelanu.

D-lu parochu Napoianu, avendă în vedere starea deplorabilă, în care se afla susu dăsul peritoru de fôme, își făcu milă de elu și prin o rugare în scris dela 24 Martie 1883 ceru dela protopopul să stăruiescă la P. S. Sa D-lu Episcopu de Gherla pentru a-lu întări în oficiul de capelanu alu său. Acăsta o făcu d-lu parochu Napoianu singuru numai din compătimire față cu amăritul preotă pensionat Demetriu Kerekes, care n'avea decât o pensă de 125 ff. pe an și a căruia subsistență voi nobilul parochu, D. Napoianu, să i-o asigure, primindu-lu lângă sine ca capelanu, deși scia, că acăsta, neputinciosu fiindu, nu i va pute dănicu unu ajutoru; ba d-lu Napoianu declară chiar, că cu risicul sănătății sale va căuta să implinescă și funcțiunile fitorului său capelanu numai și numai să-lu vadă ajutat.

Astfelu dera P. S. Sa Episcopul prin rezoluțiunea de dto 28 Iulie 1883 întări pe Demetriu Kerekes în postul de capelanu în Turțu.

Despre acăstu neputinciosu preotă, Demetriu Kerekes, care a scăpatu de miseria numai prin inima nobilă a parochului D. Napoianu, s'a descoperitu cu ocașiunea investigațiunii făcute în pricina învățătorului renegat Kerezsán, că elu a fostu urătorul tuturor acușățiilor infernale ridicate contra d-lui Danilă Napoianu, elu a dictat și a compus tôte acele denunțări miserabile, pe cari le-a făcutu amiculu său Kerezsán, fostul învățătoru de aici, dușmanul bisericeii și a poporului român, de care s'a lăpădatu.

Demetriu Kerekes a pricinuit tôte neplăcerile ce le-a suferitu preotulu de mai nainte Teodoru Szabo, ér acum s'a constatat, că elu este și urătorul neplăcerilor celui mai mare binefăcătoru alu său, D. Napoianu. Elu ruineză bunăstarea și înaintarea bisericeii de aici. Sperăm, că prea veneratul Ordinariatu din Gherla va delătura din oficiul său pe acăstu nerecunoscătoru capelanu. Poporul e indignat la culme și decât nu se va vedé curendă liberat de elu, e posibilu, ca însuși să-și facă dreptatea, închidendă ușa bisericeii dinaintea capelanului Kerekes. Unu călătoru

TELEGRAMELE „GAZ. TRANS.“

(Serviciul biuroulu de coresp. din Pesta.)

Pesta, 30 Ianuarie. Tôte foile se unesc în a plângeru pătundătoru pe prințul de coronă Rudolf, ađi fiindu aniversarea morții sale.

München, 30 Ianuarie. Agitația electorală e în plină curgere în tótă țera.

Belgradu, 30 Ianuarie. Trimisul muntenegrenu Vukovicu a sositu aci. A fostu primitu în audiență solemnă de cătră regentă, căroră le-a înmănatu o scrisore de mulțămită din partea principelui pentru ajutorarea emigranților.

DIVERSE.

Inimicu alu duelului s'a făcutu de unu timp încoco împăratulu Germaniei Vilhelm II. Împăratulu se gândesce seriosu a da o poruncă, prin care va opri absolutu în armata germană „cavaleresculu“ modu de ađi repara „onorea“. În înțelesul poruncei, totu ofițerulu, care va provoca pe cameradulu său la duelu, va fi datu afară din armată. Porunca acăsta negreșitu, că le va micșora multora pofta de a se duela și e mai pe susu de or și ce îndoială, că împăratulu prin acăstu poruncă își va mări popularitatea înaintea ómeniloru cu minte.

Țarul despre pace. „National Zeitung“ aduce din Petersburgu următoarea notiță: Unu mare bancheru francesu, care petrecea în capitala Rusiei, în afacerea unui mare împrumutu, fu învrednicitu de Țarul să fie chemat la unu ceai. În decursul conversației bancherulu francesu duse Țarului: „Maiestatea Voștră tocmai așa țineți de siguru pacea în mână, cum țineți căsca aceea“. „Dacă ar sta lucrulu astfelu“, răspunde împăratulu, „atunci n'asți lăsa așa de curendă pacea din mâna mea, cum lasă acăstu căsca punendă-o pe masă“.

Ex-regele Milanu ca diaristu. Diarulu „Dosilej“ din Belgradu a publicat, într'unulu din numerii săi mai noi, o interesantă lucrare a ex-regelui Milanu, în care elu își descrie călătoriile sale prin Orient. Capitolulu primu cuprinde petrecerea sa în Beirut. Se vorbesce, că Milanu în Maiu va merge la Belgradu ca să-și vedă fiul.

Bacilulu influenței. Bacilulu influenței a fostu descoperitu de frații Golles din Viena. Elu are o formă eliptică și o colóre galbuie. Are două seu trei capete albastrii; s'mănă multu cu bacilulu pneumiei, dér lucește mai puțin, n'are însă cea mai mică asemănare cu bacilulu holerei. Acăstu microbu a fostu găsit în urina influențaților.

Generalulu Feodoru Radezky, după cum se scrie din Odessa, a muritu acolo în zilele trecute. Radezky era guvernoru militaru în Charcov. Pe cum se scie, generalulu rusu în anii 1848/9 s'a luptat în fruntea oșților rusesci în contra revoluționarilor. Elu avea etatea de 70 de ani.

Editoru și Redactoru responsabilu:
Dr. Aurel Mureșianu.

„Boerle,“ grăi Veta îngrijată, „eu te supăr, spuinduți necazurile mamei, și vedă că D-tale își face rău povestea mea. N'am să-ți mai spunu nimic, dér te rog unu singuru lucru. Așu vré să trimită ceva parale țatei Lina, pentru-că mama mi-a lăsatu cu limbă de mörte, ca să-o ajutu pe acăstu sërmană femeia, și te rog să-mi dai D-ta, lăsânduți amanetă acăstu inel, și voi slujă la D-ta până mă voi plăti. Tocmai eră am primitu o scrisore dela țata Lina, în care imi spune, că se află în lipsă mare și că este bolnavă, și sciu, ce greu îi este omului sëracu în casu de bôlă. Eram să vorbescu cu coconița Olga, dér n'am îndrăsnitu, căci era totu supărată cu măritșulu. Te rog, boerle, primesce inelulu ca amanetă pentru o sută de lei.“

Veta ținea inelulu în mână, ér Mitică tremurându ilu luă și-lu băgă repede în buzunarulu dela jiletă.

„Să nu mai spui nimăru,“ grăi speriatu Mitică și, scoțendă unu plic, luă din elu o sută de lei și-i dădu Vetei. „Ține,“ duse elu, „dér nu vorbi cu nimenia despre inel, și acum lasă-mă singuru.“

Veta luă banii și țata ei se înveseli, căci se gândia, ce faptă bună face ea, trimițendă ajutoru țatei sale Lina, care acum se află bolnavă la Bucuresci. Ea eși din odaia și plecă în bucătăria.

Mitică, vedendă-se singuru, se uita împrejur, apoi scose frumusele inelulu din buzunar, se uita cu

de-amăruntulu la elu, și par'că nu putea vedé bine, ridică ochii în susu vrëndu să se ștergă la ei, dér atunci întelni pe părete portretulu mamei sale, și când vedu pe mamă-sa cu inelulu în degetu, i-se pără că se mișcă, și scose unu țipetu din peptulu său, ér inelulu îi cădu din mână. Sunetulu, care l'a făcutu inelulu, și cugetele, ce i coplesiseră mintea, ilu zăpăciră de nu mai scia de sine.

Pe când sta astfelu Mitică, aude că se deschide ușa și la elu în odaia intră cocóna Marița.

„Ce ai Mitică?“ vorbi speriată biata Marița.

Mitică rămase cu ochii ațintiți la nevastă-sa, dér nu duse nimic, ci merse cu pași rari și se aședă pe sofa.

Marița eși afară, strigă după Veta să aducă apă și se întorse de grabă. Veniră și Olga și Iorgu și întrebă, ce s'a întâmplat, ér Mitică trezindu-se de atăta sgomotu, spuse, că nu e nimic, că s'a necăjită cu unu argat și că decât se va odihni puțin, se va face éráși bine.

Marița, cocóna boerului, pofti pe Iorgu și pe Olga în odaia de alături, ca să se liniștescă puțin Mitică, dér Olga nu voia nicicum să plece. I-ar fi plăcutu, cu tótă iubirea ce o avea pentru tată-său, ca să i se facă mai rău, ca să pótă scăpa de societatea lui Iorgu și să-și revină în liniștea ei sufletescă de mai înainte. La urma urmelor însă, fiind-că a

rugat'o și coconulu Mitică ca să-lu lase singuru, Olga eși și după ea și Iorgu, avocatulu nostru, și cocóna Marița, încântata mamă, care era plină de fericire pentru isbēnda, ce avea să o facă cu căsătoria fiicei sale.

„Ce locuri încântătoare la moșia D-Voștră, ce peisaje mărețe, și cu deosebire într'o societate atât de amabilă, cum a fostu cea de astăđi, nu poți decât să admiri și să te perđi în plăcute meditații,“ duse avocatulu Iorgu și se uita drăgălașu la toți cei dimprejur. Cocóna Marița și sora-sa Susana erau vesele de câte-orî óspele lor spunea vre-o vorbă, ér Olga din contră vedea, că Iorgu nu simte nimica din câte spune, ba băgase bine de sēmă, că de multe-orî nici nu este atentu la cele spuse, ci vorbesce, iată așa, ca să nu tacă și ca să trecă de băiatu deșteptu.

„Domnișora Olga, într'adeveru că trebuie să-ți admiri biblioteca. Ce de cărți! Păcatu numai, că sunt nemțesce și nu le poți înțelege.“

„Am destule cărți, am și romănesc,“ vorbi Olga și aruncă ochii săi vioi peste cărțile sale și rămase așa uitându-se la ele o bună bucată de vreme.

(Va urma.)

Cursul pieței Brașov

din 30 Ianuarie st. n. 1890

Bancnote românești Camp. 9.25	Vând. 9.28
Argintă românească	9.20 9.24
Napoleon-d'ori	9.36 9.39
Lire turcești	10.60 10.65
Imperiali	9.60 9.65
Galbini	5.45 5.50
Scris. fonc. „Albina” 6%	—
„ 5%	98.50 99.
Ruble rusești	1.28 1.29
Mărci germane	57.50 57.70
Discountul 6—8% pe an.	—

Cursul la bursa de Viena

din 29 Ianuarie st. n. 1890

Renta de aur 4%	103.50
Renta de hârtie 5%	99.40
Imprumutul căilor ferate ungare	—
aur	115.75
do argint	95.20
Amortisarea datoriei căilor ferate de	—
ostă ungare (1-ma emisiune)	—

Amortisarea datoriei căilor ferate de	—
ostă ungare (2-a emisiune)	—
Amortisarea datoriei căilor ferate de	113.50
ostă ungare (3-a emisiune)	—
Despăgubirea pentru dijma de vin	100.50
ungurească	136.50
Imprumutul cu premiul ungurească	125.50
Losurile pentru regularea Tisei și Se-	—
ghedinului	88.45
Renta de hârtie austriacă	88.60
Renta de aur austriacă	109.75
Bonuri rurale ungare	88.80
Bonuri croato-slavone	105.—
Losuri din 1860	142.40
Acțiunile băncii austro-ungare	934.—
Acțiunile băncii de credit ungur.	343.75
Acțiunile băncii de credit austr.	324.25
Galbeni împărătești	5.54
Napoleon-d'ori	9.38 1/2
Mărci 100 imp. germane	57.72 1/2
Londra 10 Livres sterlinge	118.20

Avisul d-ilor abonați!

Rugăm pe d-nii abonați ca la reînnoirea prenumerației să binevoiască a scrie pe couponul mandatului postal și numărul de pe fâșia sub care au primită țiarul nostru până acum.

Domnii, ce se abonează din nou, să binevoiască a scrie adresa lămurită și să arate și posta ultimă.

Totodată facem cunoscută tuturor D-ilor abonați, că mai avem din anii trecuți numerul pentru complectarea colecțiilor „Gazetei”, precum și câteva întregi colecțiuni, pentru cari se pot adresa la subsemnata Administrație în casă de trebuință.

Administraț. „Gaz. Trans.”

ABONAMENTE

„GAZETA TRANSILVANIEI”

Prețul abonamentului este:

Pentru Austro-Ungaria:

Pe trei luni	3 fl. —
Pe șase luni	6 fl. —
Pe un an	12 fl. —

Pentru România și străinătate:

Pe trei luni	10 fr.
Pe șase luni	20 fr.
Pe un an	40 fr.

Abonamente la numerele cu data de Duminică.

Pentru Austro-Ungaria:

Pe an	2 fl. —
Pe șase luni	1 fl. —
Pe trei luni	50 cr.

Pentru România și străinătate:

Pe an	8 franci.
Pe șase luni	4 franci.
Pe trei luni	2 franci.

Abonamentele se fac mai ușor și mai repede prin mandate postale.

Domnii, cari se vor abona din nou, să binevoiască a scrie adresa lămurită și a arăta și posta ultimă.

Administrațiunea „Gazetei Transilvaniei.”

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabilă din 1 Octombrie 1889.

Budapesta—Predeală				Predeală—Budapesta				B.-Pesta—Arad—Teliuș				Teliuș—Arad—B.-Pesta				Copsa-mică—Sibiu			
Trenu accele-	Trenu accele-	Trenu omni-	Trenu de	Trenu accele-	Trenu omni-	Trenu accele-	Trenu de	Trenu omni-	Trenu de	Trenu de	Trenu de	Trenu de	Trenu de	Trenu de	Trenu de	Trenu de	Trenu de	Trenu de	
rată.	rată.	bus	per-	rată.	bus	rată.	per-	bus	per-	per-	per-	per-	per-	per-	per-	per-	per-	per-	
sona	sona	sona	sona	sona	sona	sona	sona	sona	sona	sona	sona	sona	sona	sona	sona	sona	sona	sona	
Viena	3.40	8.—	8.—	București	7.35			Viena	11.—	3.40	Teliuș	11.24	3.—	1.42	Copsa-mică	2.05	4.35		
Budapesta	9.20	2.—	3.10	Predeală	12.50			Budapesta	7.40	9.30	Alba-Iulia	11.59	3.34	2.32	Seica mare	2.38	5.05		
Szolnok	11.18	4.05	7.22	Timișu	1.19			Szolnok	10.42	12.38	Vințulu de jos	12.30	4.10		Lămneșu	3.22	5.46		
P. Ladány	12.57	5.46	5.52	Brașov	1.55			P. Ladány	3.53	5.36	Sibiu	1.01	4.43		Oena	3.46	6.17		
Oradea-mare	2.22	7.01	8.46	Feldiara	2.15	4.54	7.07	Oradea-mare	2.17	4.29	Sibiu-Copsa-mică	1.32	5.13		Sibiu	9.10	9.50		
Vărad-Velencze	2.30	7.11	9.18	Apata	2.47	5.37	7.44	Vărad-Velencze	2.37	4.41	Simeria (Piski)	2.03	5.47		Oena	9.37	10.14		
Fugyi-Vásárheli			9.27	Ágostonfalva		6.15	8.09	Fugyi-Vásárheli	3.37	5.05	Deva	2.52	6.27		Lămneșu	10.05	10.40		
Mező-Telegd	3.—	7.41	10.21	Homoroda	3.56	7.31	8.29	Mező-Telegd	4.05	5.17	Branicica	3.23	6.54		Seica mare	10.40	11.10		
Rév	3.31	8.16	11.38	Hașfalău		9.09	9.07	Rév	4.27	5.38	Ilia	3.55	7.20		Copsa-mică	11.09	11.35		
Bratca			12.16	Sighișora	5.28	9.33	10.34	Bratca		6.05	Gurasada	4.08	7.32						
Bucia			12.54	Elisabetopole	5.57	10.02	11.09	Bucia		6.23	Zamă	4.44	8.03						
Ciucia	4.24	9.05	1.57	Mediașu	6.19	11.04	11.35	Ciucia		7.20	Soborșinu	5.30	8.38						
Huedin	4.52	9.35	3.11	Copsa mică		11.24	12.19	Huedin		7.55	Bérvava	6.27	9.27						
Stana			3.40	Micăsasa		11.39	11.59	Stana		8.26	Conop	6.47	9.46						
Aghirș			4.15	Blașiu	7.09	12.30	12.43	Aghirș		8.47	Radna-Lipova	7.28	10.20						
Ghirbău			4.36	Crăciunel		12.45	12.55	Ghirbău		9.11	Paulișu	7.43	10.34						
Nădășel	5.49		4.58	Teliuș	7.42	1.13	1.07	Nădășel		9.42	Györök	7.59	10.50						
Clușiu	6.02	10.35	5.26	Aiud	8.05	2.28	2.11	Clușiu		9.59	Glogovaț	8.28	11.16						
	6.14	11.02		Vințulu de sus		2.48	2.33			11.—	Arad	8.42	11.30						
Apahida			11.23	Uióra		2.56	2.40	Apahida		11.29	Szolnok	9.20	12.05						
Ghirș	7.28	12.44	9.13	Cucerdea	8.32	3.14	2.46	Ghirș		12.02	Budapesta	6.—	8.15						
Cucerdea	7.52	1.27	10.04	Ghirșu	9.—	4.01	3.27	Cucerdea		12.19	Viena	1.40	6.05						
Uióra			10.12	Apahida		5.28	4.47	Uióra		9.54									
Vințulu de sus			10.19	Clușiu	10.21	5.56	5.08	Vințulu de sus											
Aiud	8.21	2.07	10.45	Nădășel	10.41	6.45	8.—	Aiud											
Teliuș	8.38	2.26	11.34	Ghirbău		7.06	8.36	Teliuș											
Crăciunel			12.11	Aghirșu		7.22	9.02	Crăciunel											
Blașiu	9.18	3.24	12.29	Stana		7.37	9.32	Blașiu											
Micăsasa			1.10	B. Huedin	11.54	8.03	10.11	Micăsasa											
Copsa mică	10.08	4.39	1.30	Ciucia	12.24	8.24	10.51	Copsa mică											
Mediașu			2.14	Bucia		9.04	12.16	Mediașu											
Elisabetopole	10.32	5. 1	2.54	Bratca		9.37	1.19	Elisabetopole											
Sighișora	11.07		3.35	Rév		9.55	2.—	Sighișora											
Hașfalău			4.07	Mező-Telegd	1.03	10.20	3.04	Hașfalău											
Homoroda	12.31	7.32	5.54	Fugyi-Vásárheli	1.29	10.47	3.36	Homoroda											
Ágostonfalva			6.39	Vărad-Velencze		10.57	3.52	Ágostonfalva											
Apata			7.13	Oradea-mare		11.04	4.03	Apata											
Feldiara	1.20	9.06	7.45	P. Ladány		11.19	4.47	Feldiara											
Brașov			8.32	Szolnok		1.19	7.30	Brașov											
Timișu				Budapesta		1.51	11.51	Timișu											
Predeală				Viena		6.30	9.55	Predeală											
București						1.40	1.40	București											

Notă: Numerii încadrați cu linii grase însemnă orele de noapte.